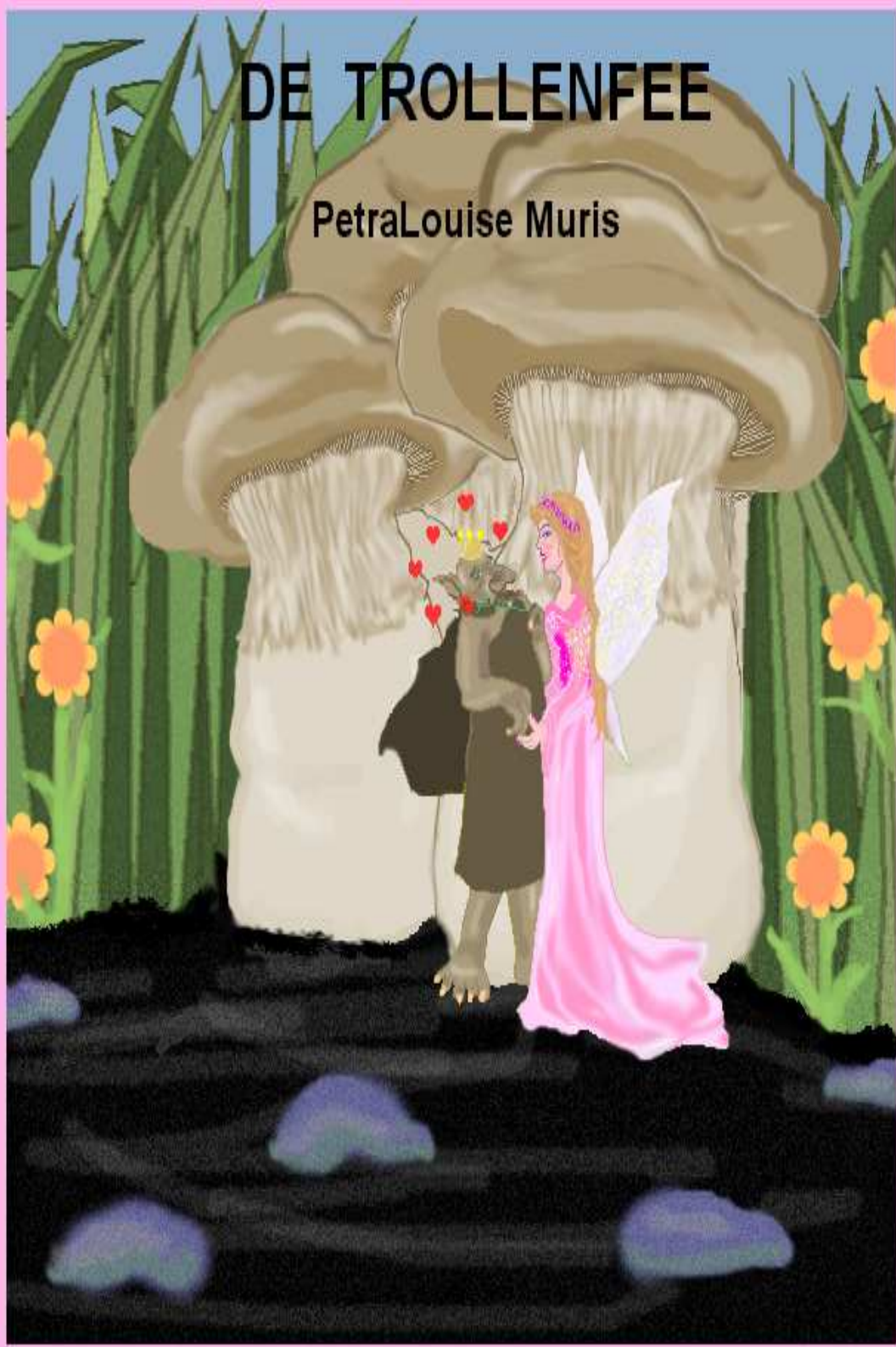

DE TROLLENFEE

PetraLouise Muris

“De trollenfee.”

Geschreven en geïllustreerd
door

PetraLouise Muris.

Voor kinderen rondom 8 jaar.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn
zonder reclame of gebedel voor goede doelen of stichtingen
gratis te downloaden of te printen van de onderstaande site:

kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze kindvriendelijke site is voorzien van kindveilige keurmerken.

Wereldwijd geregistreerd.

VOORLEZEN - 8 jaar, zelf lezen rond 8 jaar.

Bladzijde	Hoofdstuk
3	1 De trollenkoning is somber.
6	2 De kikkervrouw.
10	3 Juffrouw muis.
14	4 De droom.
18	5 Goud.
20	6 De trollenfee.

sommige lange woorden zijn voorzien van een afbreek-streepje.

HOOFDSTUK 1

DE TROLLEN-KONING IS SOMBER.

Vorbij de vallei waarin de kleur-rijkste bloemen groeien.

En veel verder dan het dicht-ste bos, ligt het land van Trol.

Het is een prachtig land waarin iedereen tevreden is behalve hun koning.

Die zit dagen-lang op zijn troon en doet niets

anders dan mopperen.

Niemand wordt daar warm of koud van.

Er **is** helemaal niets te mopperen.

Alles gaat goed in het land van Trol.

"Ik wil ook eens wat leuks!" moppert de koning.

"Ik zit hier maar. Ik word hier boos om!"

Omdat iedereen het vreemd vindt dat hun koning altijd boos is, denken zij dat hij ziek is.

Er komen veel dokters in het paleis om hem te onder-zoeken.

Hij krijgt veel dozen met pillen en flessen met drankjes en poedertjes in zakjes.

Niets helpt.

Niets kan hun koning blij maken.

Ten einde raad willen zij dat er een fee komt om hem te op te vrolijken.

Dan doen de trollen liever niet, toch hebben zij geen andere keus. Feeën zijn niet geliefd.

Zou er een fee zijn die hem wil betoveren?

Zal zij niet bang van hem worden?

Zij moet immers naar het land van Trol komen waar de meeste trollen onaardig zijn.

Niemand houdt van feeën want feeën zijn lieve vliegende kleine mensjes.

Trollen zijn dik en log, daarbij zijn zij vaak slecht en erg jaloers.

Een trol is zo aardig niet al vinden zij zelf van wel.

Toch moeten zij proberen een fee te vinden.
Eén die mee wil.

Na een tijdje vinden zij er één.

Zal het haar lukken de koning op te vrolijken?

Dan moet zij vast **al'** haar tover-kracht
gebruiken.

Zodra zij bij de koning is veranderd zijn gezicht.

Hij bekijkt haar van top tot teen.

Zo een mooi wezentje heeft hij nog nooit gezien!

Dit is wel eens wat anders dan die dikke
aardappel - vrouwen uit zijn eigen land.

Als zij vraagt hoe het met hem gaat, zucht hij:

"het kan niet beter liefje.

Ik heb mij nooit zo prettig gevoeld!"

Nu de koning weer blij is, hoeft de fee niet te
blijven.

Maar zodra zij weg is voelt de koning zich weer
zielig en alleen.

Hij wil dat zij on-middel-lijk terugkomt.

Helaas is de kleine fee nergens meer te vinden.

Daarom wordt de koning almaar triester.

HOOFDSTUK 2 DE KIKKER-VROUW.

De koning vouwt papieren rozen.

Echte rozen zijn te groot daar zou de kleine fee niet blij mee zijn.

Algauw heeft hij een bos papieren rozen gemaakt en zet die in een vaas.

De koning hoopt dat de fee gauw gevonden wordt dan kan hij ze geven.

Er wordt op de deur geklopt.

"**Binnen!**" roept de koning hoopvol omdat hij de fee verwacht.

"Sire uw kamer moet geveegd worden.

Mogen wij dat nu doen?"

"Natuurlijk," reageert de koning: "**kom maar binnen met jullie bezem.**"

Er wordt geveegd en gepoetst, alles ziet er weer fris uit. De tafel krijgt een schoon kleedje en de vaas wordt er weer bovenop gezet.

"**Voorzichtig met mijn rozen!**" waarschuwt de koning. "**Die zijn voor een speciaal iemand.**"

"Een speciaal iemand?" denken de bedienden.
"Hier komt haast nooit iemand op bezoek!
Of zou de koning de kikker-vrouw bedoelen?"

Zij bedenken dat hun koning opge-vrolijkt moet worden, dus nodigen zij haar uit voor het diner. De tafel wordt feestelijk gedekt met het zilveren servies en de roze kaarsen.

Als de koning de eetzaal binnen-komt kijkt hij heel verbaasd als hij de tafel ziet.

Hij denkt dat de fee er is.

"Roze kaarsen? Dat is goed."

Hij gaat keurig zitten.

Plots wordt de deur geopend.

De koning verwacht dat de fee binnen-komt maar helaas is het de kikker-vrouw die binnen hipt.

Zij springt op haar stoel en begint het gesprek.

"Ik heb gehoord dat u papieren rozen hebt gevouwen. Dat is wel lief maar ze meenemen?"

Nee, dat' doe ik niet.

Zij zullen oplossen in het water.

Ik woon namelijk in de sloot, weet u Sire?
Ik ben zo verrast dat u met mij wilt trouwen!
Daarom' hebt u al die rozen speciaal voor mij
gevouwen!

Maar... maar
ik word ook
blij van water-
lilies die
kunnen wel
tegen water.
Ha, ha,
papieren
rozen!"

De kikker-vrouw kletst honderd-uit en gooit uit
speels-heid stukjes appel naar de koning.

"Maar lieve vrouw!" reageert de koning.

"Die rozen zijn voor een speciaal iemand!

Iemand van mijn personeel dacht waar-schijnlijk
dat ze voor u bedoeld waren."

"Och, kwak!" kwaakt de kikker-vrouw verdrietig.
Zij veegt haar mond af met haar servet.
Een traantje valt op haar zilveren bordje.
Zij schaamt zich diep en zij is teleur-gesteld.
Zij zal nooit koningin worden.
Zij eet toch nog netjes haar bordje leeg en zij
vertelt ook nog leuke verhalen.
Dan stapt zij op.

"Dank u wel voor de heerlijke maaltijd Sire.
Ik ga nu weer naar mijn sloot.
U ziet mij nog wel een keertje."
Zij geeft de koning een handdruk, zij buigt en
hipt dan de eetzaal uit.

De koning kijkt haar verbaasd na.
"Ach!" denkt hij: "zij dacht dat ik van haar hield.
Ik vind haar best aardig. Maar zo' aardig ook
weer niet. Ha, ha wat een mop!
Nee foei, dat mag ik niet zeggen, ik vond haar
een heel klein ietsie pietsie lief.
Net zo lief als de kok die zo lekker kookt of als
de vissen in de vijver. Ha, ha, wat grappig!"

HOOFDSTUK 3 JUFFROU MUIS.

De bediende hoort de koning lachen.

Hij denkt: "gelukkig, de koning is weer blij.
Misschien wil hij dat de kikker-vrouw vaker
komt. Hij wil vast met haar trouwen."

Algauw zit de koning als vanouds mopperend op
zijn troon.

Daarom vraagt zijn bediende: "zullen wij de
kikker-vrouw weer te eten vragen? Wilt u dat?
U vond het toch gezellig?"

"Ach nee lieve man, zij kletst teveel.
Daarbij eet zij niet netjes. Zij houdt haar mes
verkeerd vast en gooit met het eten!
Ik wil een mooie nette vrouw aan tafel.
Eentje die niet zoveel kletst.
Maar die bestaan waar-schijnlijk niet."

De bediende denkt: "de koning maakt zich druk
om een mes maar zelf eet hij ook niet netjes.

Misschien weet ik al iemand die heel netjes kan eten en zij praat ook niet zoveel.
Wij nodigen juffrouw muis vanavond uit.
Zij is vast **de'** geschikte vrouw voor onze koning.
Ik ga haar gauw halen."

Juffrouw muis wordt naar de eetzaal gebracht.
Daar moet zij op de koning wachten.
Daar de koning nogal lang weg-blijft kijkt zij verveelt in de rondte.
Plots ontdekt zij een doos vol wijn-flessen.
Zij pakt er een fles uit en schenkt zich-zelf een glas wijn in.
Dan huppelt zij met de doos vol flessen wijn en haar volle glas naar de tuin.
De nacht is vol fonkelende sterren.

"Waar blijft de koning toch!" jammert juffrouw muis ongeduldig. "Ik heb honger!
Lekker, deze wijn smaakt goed!
Ik lust nog wel een glaasje, de koning is er toch nog niet."
Zij drinkt en drinkt, zij wordt er erg vrolijk van.

Zij wordt zo vrolijk dat zij hard begint te zingen.

De koning hoort haar gezang.

Wat klinkt **dat'** lief!

Hij denkt dat de fee zingt.

Hij schiet eindelijk op want hij wil **zo'** graag met de mooie fee samen zijn.

Hij haast zich naar de eetzaal maar ziet haar niet.

Dan kijkt hij naar buiten want de tuin-deuren staan open.

"Liefje waar ben je!" roept hij omdat het erg donker is.

"Hie-ier schatje!"

Nu denkt de koning dat hij de fee achterin zijn tuin ziet. Hij rent op haar af.

Plots-klaps staat hij stil.

"O ben jij het?" schrikt hij teleur-gesteld.

"Wie anders, u hebt mij zelf uitge-nodigd.

Het lijkt wel of u teleur-gesteld bent.

Ik ben alvast aan de wijn begonnen.

Ik rammel van de honger!"

Juffrouw muis valt haast om, zij is zo draaierig!

"Ik wil nu wel eten Hoogheid.

Dorst heb ik niet meer, ha, ha!"

De koning ontdekt de vele lege flessen in de doos.

"Nu begrijp ik waarom jij geen dorst meer hebt, jij hebt haast alle flessen leeg-gedronken! Ik had ook wel een slokje gelust! Kijk nou toch, alles is zowat op!"

"Ha, ha sorry hoor, maar ik moest zolang op u wachten!"

De koning eet die avond met juffrouw muis. Hij merkt dat zij keurig eet en niet teveel kletst. Toch zal hij nooit met haar trouwen omdat zij teveel drinkt.

HOOFDSTUK 3 DE DROOM.

De koning wandelt door zijn tuin.

Wat zou het gezellig zijn als de fee met hem mee zou wandelen.

Zuchtend laat hij zich onder een paddenstoel zakken.

Door de warmte van de zon en de verkoelende schaduw van het padden-stoelen-dak valt hij inslaap.

Hij droomt over de fee en vertelt haar in zijn droom dat hij met haar wil trouwen.

Zij zegt ja en zij kijkt heel gelukkig.

Zij geeft hem een kusje op zijn neus.

Dat' kriebelt! Het kriebelt zo' erg dat de koning er wakker door schrikt.

"Zoemmm...!" Een vlinder vliegt weg.

"Er zat een akelige vlinder op mijn neus!

De fee is er helemaal niet!

O wat jammer, het was maar een droom!

En het was zo een mooie droom!"

“Was zij maar hier,” jammert de trollen-koning.
“Ik ben toch zo verliefd!
Ik stuur al mijn soldaten om haar te zoeken.

Niet alleen in mijn land maar ook in mensen-land.
Als zij haar gevonden hebben trouwen wij
meteen.”

Honderden soldaten door-zoeken het land van Trol maar ook ver daar-buiten.

Zij zoeken in mensen-land waar wel **hele'** grote feeën wonen, maar dan zonder vleugels.

(Toveren kunnen zij gelukkig niet want dan zou het er heel erg eng worden.)

De trollen-soldaten zoeken in straten en pleinen

Zij zoeken in alle steden en dorpen.

Zij kruipen door bossen, weides en tuinen.

Zij mogen niet opvallen want mensen zijn erg gevaarlijk net zo-als hun huis-dieren.

Plotseling zien ze haar.

Zij vinden de mooie fee in een mensen-tuin van een mensen-huis.

Zij kijkt door een raam naar een slapend kind.

Plots schreeuwt een soldaat: **"luister eens fee, jij moet met ons mee!**

Onze koning wil je spreken."

"Oef, jullie laten mij schrikken!

Waarom moet ik mee?" vraagt de fee.

"Ik wil niet mee. Is de koning ziek?"

"Weten wij veel? Dat weten wij niet.
De koning wil dat jij komt en wij moeten hem
gehoor-zamen."

Omdat de fee denkt dat de koning ziek is, gaat
zij mee.

De koning vertelt haar dat hij helemaal niet ziek
is maar haar alleen wilde zien.

De fee wordt daar erg boos om, zij snauwt: "jij
laat mij halen omdat jij mij wilt zien?"

Ik wilde weten hoe het komt dat de feeën in
mensen-land zo groot zijn!

En waarom zij geen vleugels hebben en niet
kunnen toveren. Leuk hoor, ik ga meteen terug!

De koning jukt: "ik weet allang waarom de grote
feeën in mensen-land niet kunnen toveren.

Dat komt doordat zij teveel eten.

Daar-door groeien zij zo hard waar-door hun
vleugels niet meer willen groeien.

Zij kunnen daarom ook niet meer toveren.

En dat is alles!

O ja, nog wat, ik wil jou nog vertellen dat wij
morgen trouwen."

HOOFDSTUK 4 GOUD.

De kleine fee denkt er niet aan om nu al met de trollen-koning te trouwen.

Zij wil eerst terug naar mensen-land.

Zij is nieuws-gierig naar iets dat erg belang-rijk voor haar is.

Zij vliegt zo snel mogelijk terug.

Het kind speelt in de tuin.

Als het kind de fee ziet, zegt het: "ach een fee!
Kom jij helemaal uit sprookjes-land?

Kun jij echt toveren? Ik wil rijk worden!"

"Ben jij een grote fee?" vraagt de fee.

"Zijn er nog grotere feeën?

Zeg eens, waarom heb jij geen vleugels?

Kun jij toveren of kun jij dat niet?"

"Ik ben geen fee, ik ben een kind en een kind is een mens. Mensen zijn geen feeën en een hond is geen wolf. Zie je, wij zijn allebei ver-schillend ook al lijken wij op elkaar. Ik moet nog groeien. Mijn moeder is binnen, zal ik haar halen?"

"Nee doe dat maar niet.

Dus jij bent een mensen-kind?

Weet jij zeker dat jij geen fee bent?"

"Nee, echt waar, ik ben een mens.

Mensen hebben toch geen vleugels en zij kunnen ook niet toveren.

Tovert u eens iets voor mij?"

"Wat wil jij hebben?"

"Goud. Ik wil goud dan ben ik rijk."

"Goed, hier heb jij goud. Berg het gauw op."

Als de fee weg-vliegt, kijkt het kind in haar knuistje. Er ligt een korreltje goud in.

Het is zo klein! Maar voor de fee was het groot.

Het kind holt ermee naar haar moeder: "mam ik heb goud van de fee gekregen!"

Zij vouwt haar vuistje open en laat het zien.

Haar moeder denkt dat het een zand-korrel is.

"Gooi maar weg, ik wil geen zand in huis. Was jouw handen. Want het zand is vies, er plassen katten in onze tuin." Het kind begint te

huilen: "het is goud mama, het is goud! Ik wil het bewaren!"

HOOFDSTUK 5 DE TROLLEN-FEE.

"Nu kunnen wij trouwen," lacht de trollen-koning blij. "Want nu weet jij hoe het komt dat er geen grote feeën bestaan."

"Dat komt," zegt de fee: "omdat het mensen zijn. Mensen toveren niet en zij vliegen niet. Het kunnen dus onmogelijk feeën zijn. Mensen zijn veel groter dan feeën. Wij lijken' wel een beetje op elkaar. Een hond is ook geen wolf. Dat zijn twee ver-schillende dieren en toch lijken zij op elkaar. De koning vraagt: "ik begrijp het nu maar... schatje, wil je met mij trouwen?"

Ja Sire, ik wil met u trouwen, ik hoef nu niet meer naar mensen-land. Ik weet nu alles. En ja, ik houd van u sinds ik u voor het eerst zag. Ik blijf in uw land van Trol."

De koning kan zijn geluk niet op.
Hij is dolblij en hij wil dat zijn volk dat ook is.
Maar als de koning bekend maakt dat hij met de
fee wil trouwen worden zijn onder-danen erg
boos.

**“Wij willen geen fee als koningin, wij willen
iemand van ons eigen volk!
Iemand die mooi rond is en een mooie aard-
appel-kleur heeft, een Trol!”** schreeuwen de
Trollen voor het paleis.

“Jullie krijgen je zin niet!” brult de koning
kwaad. **“Ik’ trouw met haar!
Jullie’ hoeven dat niet!
Jullie trouwen toch ook met iemand die je lief
vindt? Nou dan, nu is het klaar.
Morgen is de bruiloft en als jullie niet willen
komen, blijven jullie maar weg!
Ik heb geen zin in een feest met boze trollen!
Jullie wennen maar aan het idee.
Ik laat mij door niemand’ de les lezen!**

De koning moppert: "mijn lieve fee zal een goede koningin zijn ook al is zij niet zo mooi als jullie jezelf vinden."

Hij moppert verder: "er is altijd wel wat te mopperen. Nu is het klaar! Over! Uit! Ik zie jullie wel op mijn feestje,"

Dan gebeurt er iets vreemds.

Hoewel het nieuws bol stond van gemene opmerkingen, is iedereen in één nacht van mening veranderd.

Op de trouwdag van de koning hangen alle vlaggen uit en iedereen doet zijn best er een leuk feest van te maken.

De fee is blij met haar papieren bruids-boeket.

Natuur-lijk is de koning ook blij.

Toch piekert hij: "zou mijn bruid iedereen betoverd hebben? Dat moet wel.

Dat kan haast niet anders!

Opeens is iedereen is aardig!

Het lijkt wel een wonder!"

Hij vraagt het haar, maar zij antwoordt niet.

EINDE.